

Tuần Báo Vô Vi

20 tháng 4 năm 2014

Số 182

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Khổ hạnh là sao?
2. Dẫn thân là sao?
3. Cơ duyên nào đem lại sự chung sống hòa bình?
4. Ngu si mà muốn làm Thầy là sao?
5. Hành trình phát triển thì phải làm sao?
6. Đi đường dài cần kiên nhẫn và niệm Phật không?
7. Ngày chung sống hòa bình mọi người hướng tâm về đạo có vui không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 28 tháng 6 năm 1996 1) Hỏi: Khổ hạnh là sao? Đáp: Thừa khổ hạnh là phải dần thân thực hành mọi điều tốt tại thế, độ tha tại trần, khổ là chấp nhận làm những điều hữu ích cho mọi người, mà người khác không chịu làm, thế gian cho là khổ, hạnh tốt thì vạn sự nan giải vẫn được qua. Kệ: Thanh tâm thức giác thật thà tiến Cảm giác thương yêu chẳng có phiền Rộng mở từ bi tâm tận độ Quý thương thanh tịnh tự mình yên.	Ngày 29 tháng 6 năm 1996 2) Hỏi: Dấn thân là sao? Đáp: Thừa dấn thân là tham gia bất cứ việc gì, Thượng Đế đã ân ban trên đời này, như giúp đỡ và xây dựng, trong lãnh vực của người tu, thì mới tạo được hạnh đức tốt đẹp, tự khai tâm mở trí trong nhin nhục. Kệ: Tham gia tận độ tự phân hòa Thanh tịnh chung vô giải trước ra Thắc mắc không còn tâm ngộ đạo Bình tâm học hỏi tự mình qua.
Ngày 30 tháng 6 năm 1996 3) Hỏi: Cơ duyên nào đem lại sự chung sống hòa bình? Đáp: Thừa cơ duyên chung sống hòa bình là do sự tu tập thực hành của hành giả, bằng lòng sống vui hòa bình, để ảnh hưởng người kế tiếp, vui được chung hành chung tiến hướng tâm về cõi thanh nhẹ vô giới hạn. Kệ: Cùng chung bàn bạc hướng tâm minh Quý tướng cùng tu tự cảm minh Tiến bước không ngừng tâm tự thức Cùng vui cùng học trí phân minh.	Ngày 1 tháng 7 năm 1996 4) Hỏi: Ngu si mà muốn làm Thầy là sao? Đáp: Thừa ngu si là phần trí chưa mở, chạy theo bề ngoài, phỉnh mình phỉnh họ làm sao dạy được người khác, gọi là ngu si mà muốn dạy người khác, dạy không được lại đặt luật lệ, cấm đầu này đầu nọ đụng chạm lẫn nhau, làm sao tiến hóa được. Kệ: Thực hành học khổ trí tâm lo Tạo khổ không minh khó dẫn dò Ước ác thâm tình tan biến mất Quên Trời quên Phật sống quanh co.
Ngày 2 tháng 7 năm 1996 5) Hỏi: Hành trình phát triển thì phải làm sao? Đáp: Hành trình phát triển thì phải thực hành trong trật tự, thì mới đạt được thanh tịnh và không xao lãng. Kệ: Thân hình khỏe mạnh tâm linh tiến Khai triển tự minh chẳng có phiền Ý tốt tâm lành trong thức giác Bền lâu tu tiến thật là yên.	Ngày 3 tháng 7 năm 1996 6) Hỏi: Đi đường dài cần kiên nhẫn và niệm Phật không? Đáp: Thừa đi đường đường dài rất cần kiên nhẫn và niệm Phật liên tục thì sẽ được bình an đến nơi và không mệt mỏi. Kệ: Thực hành thanh tịnh tự quang khai Khai triển tâm tự tự tiến hoài Thanh tịnh rất cần khi chuyển tiếp Quy y giềng mối chẳng lầm sai.
Ngày 4 tháng 7 năm 1996 7) Hỏi: Ngày chung sống hòa bình mọi người hướng tâm về đạo có vui không? Đáp: Thừa thành thật hướng tâm về đạo pháp thì mọi người sẽ được chung vui hòa bình. Kệ: Thực hành tự tiến tạo niềm tin Khó khổ không còn tự cứu mình Phát triển không ngừng trong thức giác Bình tâm nhập định hiểu chương trình.	

Bà Mẹ Việt Nam

Sách vở cho nhiều thì được cái gì? Cho nên nhiều người bạn muốn viết sách vở, tôi không có tán thành vấn đề đó, bởi vì cái này nó thuộc về cái thiên ý thiêng liêng tánh của mọi người. Tu, rồi cái phần diễn liên căn của nó mở ra, cái phần Vô Vi nó chiếu hóa mà do cái khả năng công phu của mọi người, cố gắng tu nó mới đạt được cái chỗ đó. Cho nên nhiều khi các bạn ngồi nửa đêm công phu lại nghĩ nhiều cái câu mình hồi nào giờ nhỏ lớn không biết mà lại mình nghĩ tới cái câu chuyện đó, một cách rất sáng suốt mình hẳn mà đó là chơn lý nữa, không thiếu mà không dư. Cái đó ở đâu? Ai bồi dưỡng cho!

Cho nên các bạn đã tụng niệm: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đó là tụng niệm khai thông mạch đốc ở bên trong, mà tùy theo cái khả năng tự dẫn tiến của mình. Nó mở tới đó thì nó đưa lên được thu hút bên trên. Cho nên tôi thường nói ông Thầy luôn luôn ở trên đầu của chúng ta, mà chúng ta không có xuất ra làm sao mà chúng ta được hưởng cái phần mà Thầy giáo hóa. Cái thanh điển các bạn mà vừa rút lên trung tim bộ đầu thì các bạn thấy nó lại càng rút thêm hơn nữa, nó lại càng thanh hơn nữa. Minh tiến ra thì bên trên người ta mới rút cho mình, chớ đâu có Thầy ở thế gian mà tìm. Cho nên cái công phu của chúng ta không bị lường gạt, không bị ai lường gạt hết, mà do nơi khả năng của mình làm, mình tiến trong cái căn bản đời đạo, có đời mới có đạo. Tôi thường thường nói mọi người bị bệnh, chớ không phải ta tu đây ta làm biếng không làm việc, ta tu đây ta phải làm việc, cái trường hợp nào đưa tới cũng là cái luật cả, có vay phải có trả. Chúng ta trả một cách vui vẻ thì chúng ta làm một cái hạnh rất tốt để tiến thẳng về sự thanh cao, còn nếu mà chúng ta còn chống cự, chúng ta làm những cái chuyện bức tức cho mình, rồi làm sao mà chúng ta trả món nợ cho xong. Vui vẻ chấp nhận cái gì cũng xong, không vui vẻ chấp nhận cái gì nó cũng không xong. Cho nên cái phần diễn nó không có vọng động nhiều được, nếu mà nó buồn bức cảm thấy tủi nhục, đau khổ mà nó không có hòa đồng với cái thanh điển Trời Đất thì nó tự làm cho nó kẹt và đem sự tăm tối, tu càng ngày càng chậm tiến và nóng nảy trong lòng. Lý do những người bị nóng nảy là họ

chưa có được khai thông bên trên, là họ làm chưa đúng mức. Nhiều người học, người ta dạy bao nhiêu đó, họ lại làm thêm với bớt nhiều lắm. Tôi thấy nhiều người không có đi đúng thành ra họ bị chậm tiến, còn họ cố gắng đi đúng như vậy thì họ thấy nhẹ, có bị nặng đâu, mà từ từ đi đến, đi tới rất chắc, rất bền không có bị sai lầm. Cho nên chúng ta xét lần lần, lần lần chúng ta thấy cái sự từ bi căn bản ở bên trên không có bỏ một người nào có thanh điển, lúc nào cũng dìu dắt và giúp đỡ. Chúng ta không nên nóng nảy, bức tức, quá tham lam mong cái gì được cho mình rồi cầu xin được phù hộ nó hư thêm chớ không có lợi. Cho nên người tu nó không khinh những người tác giả nhưng mà cái đó nó không có dìu dắt được, thực hành mới là tự nó dìu dắt.

Bây giờ chúng ta bước qua, xem lại, xét lại khắp bầu trời thế giới quả địa cầu này những cái gì vĩ đại và anh hùng, từ bi, cởi mở nhất. Ở Việt Nam chúng ta có một người mẹ Việt Nam rất anh hùng. Người mẹ Việt Nam đã bước qua nhiều thời đại đau khổ chiến tranh, trong cái sự tranh đấu sống còn hằng ngày để nuôi dưỡng trẻ thơ là chúng ta kẻ hậu sanh, rất khổ, nhưng người vẫn từ tâm bất cứ hoàn cảnh nào chiều hướng nào tiến trong đà tiến, tiến để dìu dắt mọi người hậu sanh để họ tiến lên đạo đức chớ không phải họ nuôi con trở nên một người ăn cướp. Người mẹ Việt Nam chịu tất cả những sự đau khổ, có người thậm chí ngủ ở dưới đất muối cắn, một miếng tranh hay miếng nóp để bảo vệ cho người con qua một đêm ngủ ngon lành, nhưng mà người vẫn chấp nhận tất cả mọi sự việc, phần lương thực ăn uống của người cũng thiếu. Thời chiến, chúng ta thấy người dành dụm từ miếng khoai, miếng bánh tét, cái gì có thể có, rồi cũng nuôi con ở trong bụng để chiến đấu đem lại sự thành công vĩ đại cho toàn dân. Sự mong muốn đó là gì? Sự từ bi cởi mở để bỏ tất cả những cái sự kêu bằng hiểu lầm và đem lại cái sự đau khổ cho loài người. Chính người mẹ Việt Nam đã làm, đã nhúng tay vô rất nhiều từ bao nhiêu thời đại tới ngày nay người cũng vẫn kiên nhẫn chấp nhận để tiến, tiến trong cái đạo đức, tiến trong cái hòa bình thật sự của nội tâm, chớ người không bao giờ tiến trong cái sự giết chóc nữa, quá nhiều rồi. Cho nên chúng ta ở Việt Nam có Quan Âm, có

tình thương, có từ bi. Cho nên những người đã đau khổ hỏi họ hướng về đâu? Đại đa số họ hướng về từ bi bác ái của Quan Âm mà tu hành, lập cái hạnh tốt. Người ăn chay, tại sao người có thịt, có cá ăn sung sướng cho mập mập như người ta, bởi vì người không biết làm cái gì hơn để cho tôi được nhẹ nhàng, để tư tưởng tôi được sáng suốt, để diu dặt đứa con thơ tôi khỏi lầm lạc. Cái đó cũng là thiên ý cho cõi mở. Chúng ta là người hậu sanh bây giờ chúng ta được ngày nay sống mà ngồi gần gũi nhau. Chúng ta phải nhớ rằng cái từ bi của người mẹ rất nhiều, rất vĩ đại, rất anh hùng, rất kiên nhẫn. Người đã ở trong bi, trí, dũng đạt được mọi sự thanh cao để lại sự sung sướng cho chúng ta tới ngày nay. Vậy chúng ta phải làm gì? Chúng ta phải tiếp tục làm phận sự từ bi, bác ái, kiên nhẫn sửa chữa mình, để hòa giải tất cả những cái nội tạng xấu xa, ô trược, mọi rợ trong đầu óc này vứt bỏ nó đi, tiến thẳng về con đường đạo đức của mọi người, của vạn linh đã chung kết đem lại cho chúng ta thấy rõ ràng đạo đức thanh tao, cho nên chúng ta phải tiến thẳng con đường đó. Cho nên muốn thương người khác, muốn giúp đỡ người khác chúng ta phải biết được cái đường lối. Thương ở trong thương mà biết thương nó mới là thật. Còn tin ở trong tin, tin mà biết tin kia, nó mới là đại lực. Tại sao biết tin? Mẹ chúng ta đã tin chúng ta, tin quá nhiều, sanh con ra, biết sự cấu tạo của con cũng không ngoài cái sự nhiều động của vũ trụ, thương yêu con, diu dặt con, không muốn làm con mất sự tự ái và không muốn làm rách lòng con, khổ cách mấy, chịu tội, chịu cực nữa. Nhưng mà tin nơi con một ngày kia con sẽ thành công, con sẽ trở về phần bản hườn nguyên cũng như những vị tiền bối đã thành công, Phật Tiên và những nhà cách mạng trước đây, không tin là con sẽ trở về ma vương quỷ quái. Cái lòng tin của người rất vĩ đại, tin biết tin mới là đại lực. Rốt cuộc cái thời cuộc và cái diễn chuyển biến trong nội tâm của người tiến tới và đạt tới cái hạnh tốt.

Cười trong cười, nhưng là người cười biết cười, bởi vì sự khổ người đã ở trong khổ và đạt được cái hạnh tốt sung sướng và kinh nghiệm kiên nhẫn vĩ đại, còn vui trong cái cảnh vui mà hiểu được cái bề trái của sự vui thì nụ cười của người luôn luôn không làm phiền hà người khác, nhưng mà cười biết cười mới dẫn tiến người tu tiến được. Còn ghét, biết ghét, cha mẹ lúc nào cũng thương con nhưng mà tỏ vẻ những hành động kia, ghét trong tình thân xây dựng. Ghét biết ghét. Ghét nó một câu đây rồi nó sẽ tiến tới cái điểm tốt thì nên ghét trong xây dựng.

Trời Đất cho chúng ta thấy nắng rất gắt, mưa rất gắt, hạn hán rất gắt. Ghét biết ghét. Trời Đất đã ghét biết ghét, cha mẹ chúng ta cũng ghét biết ghét, mới để cho chúng ta có cơ hội nảy nở sinh tồn cái đầu óc sáng tạo chống chọi những cái hạn hán, chống chọi những cái nghịch cảnh đau khổ mà tiến hóa tuần tự. Cho nên cái tình thương vĩ đại đó tôi thấy người mẹ Việt Nam anh hùng rất quý báu, đi đúng trong cái đạo đức lượng độ của những đấng từ bi như Quan Âm đã làm những hành động rất cao quý, gánh một gánh rất nặng. Chính những người mẹ ở thế giới bây giờ sang trọng, ăn mặc sung sướng lên xe xuống ngựa, ai chịu để gánh cho con, ai chịu gánh mấy chục đôi nước cho con tắm rửa hằng ngày. Người mẹ Việt Nam đã làm. Ai đã gánh từ phân thối để trồng cọng rau để bán đổi chác lấy đồng tiền cho con ăn học. Người mẹ Việt Nam đã và đang làm. Ai bán gánh, một gánh bánh canh để nuôi một tướng lãnh Việt Nam nhập học, chính người mẹ Việt Nam làm. Cho nên sự cao quý đó lần lượt đây thế giới sẽ ca tụng người mẹ Việt Nam, nhưng người vẫn phải tiếp tục kiên nhẫn để nối tiếp ngày ngày đem lại sự no ấm cho toàn dân và cái ảnh hưởng vĩ đại cho nhơn loại quần sanh. Tôi thấy gương lành ở Việt Nam, lần lượt đây rồi các bạn sẽ thấy rõ cái tình thương và sự kiên nhẫn của một người phái yếu là người mẹ Việt Nam trong lúc chịu đựng ở khắp thế giới họ đem ra so sánh không lại, cái mức chịu đựng không lại. Rồi một ngày kia chúng ta đạt tới văn minh như thế giới, vật chất tiến bộ dồi dào như thế giới thử hỏi người mẹ Việt Nam sẽ đứng ở nơi dung điểm nào, vừa đạo đức, vừa vật chất người sẽ đi trên một chiếc xe đạp hai bánh xe không phải một bánh xe thấy sung sướng vui tươi, nhưng mà phải có kiên nhẫn để đi tới.

Chúng ta tu Vô Vi đây cũng vậy. Chúng ta đi trong tình thương của người mẹ nung nấu từ nhỏ tới lớn. Chúng ta phải biết nung nấu cái huyền cơ của tạo hóa giao phó cho chúng ta là bản thể này. Chúng ta phải sửa một cách hoài, sửa một cách rất kiên nhẫn, sửa một cách rất từ tốn khai mở ở trong cái liêm chính chứ không có làm chuyện sai. Từ từ, bạn nào giữ được sự liêm chính đó, bạn tu tịnh rồi thì các bạn thấy các bạn tiến. Các bạn không buồn phiền nữa, các bạn rất vui vẻ. Các bạn có những nụ cười để cho mọi người mến. Các bạn có những lòng tin nó bộc lộ từ trong cặp mắt trong lành của các bạn. Các bạn có nhiều hành động rất hay để diu dặt mọi người. Mà lòng tin tiến bộ của các bạn nó đưa cho các bạn càng ngày càng nhẹ, càng thanh cao,

càng cởi mở thì cái sự sáng suốt đó chúng ta đã có sẵn một kho tàng đạo đức ở Việt Nam. Chúng ta có một tình thương không có thể cắt đứt được. Dù những người mẹ Việt Nam xa Việt Nam ở các nơi khác cũng là triu mến trở lại xứ sở, bởi vì chính họ đã đóng góp, đóng góp rất nhiều, tuy rằng ở đất người nhưng mà họ làm việc nhà rất nhiều. Nên tôi thấy chúng ta tu đây chúng ta phải hướng về căn bản nguồn cội mà chúng ta sanh tồn tới ngày nay, chính bàn tay của người mẹ Việt Nam anh hùng đã

đóng góp quá nhiều. Chúng ta tu đây, tôi hy vọng mọi người nên nắm đó, cái gương lành để mà tiến, đó là một vị Phật, đó là một sự thanh cao, đó là một sự từ bi vô hạn để đưa chúng ta tới bến giác và mọi sự thành công sẽ về với chúng ta.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 20/3/1977)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo: Trương Thị Quy, sinh ngày 20 tháng 6 năm 1948, mất lúc 7h20 ngày 18 tháng 3 âm lịch tại thôn 4, xã Phương Sơn, huyện Lục Nam, tỉnh Bắc Giang, được siêu thăng tịnh độ. Cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Hà Nội kính báo.

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

Chị LT

Hỏi: Kính thưa quý anh chị!

Trước hết em xin lỗi làm phiền đến anh chị, em xin phép anh chị cho em ý kiến về những điều sau đây: Em lập gia đình 5 năm rồi, vợ chồng em sống hạnh phúc lắm, nhưng sau này chồng của em theo Vô-Vi và nhất là gần đây anh thay đổi hoàn toàn, em không có theo Vô-Vi nhưng cũng không phản đối, em tôn trọng sự quyết định của chồng em, nhưng mà bây giờ anh nói là lo tu mà thôi, đời không có gì cả, cho nên anh đã bỏ đi bốn phần đối với em, không còn lo lắng và thương em như trước nữa, anh định bỏ em. Bây giờ anh coi Vô-Vi là trên hết, anh không đến thăm gia đình hay đi đâu, bây giờ anh

chỉ lo cho bản thân của anh và sợ sau khi chết đi sẽ không lên được thiên đàng, cho nên anh nhất định bỏ hết tất cả, không cần biết là em đau khổ ra sao. Em đau khổ quá, em rất thương chồng nhưng mà em không thể nào chấp nhận được sự thay đổi hoàn toàn của anh. Mong rằng anh chị thương mà cho em và chồng em vài lời khuyên. Em không cảm anh theo Vô Vi nhưng cũng phải lo cho gia đình hạnh phúc, yên vui. Không biết tại sao từ ngày theo Vô Vi anh sanh ra chán đời quá, anh không còn quan tâm ai cả, kể cả cha mẹ. Cha Mẹ đã khuyên anh nhiều lần là phải lo cho gia đình của chúng em vui vẻ nhưng anh không có nghe mà còn la lại, anh la lối và nói là “có ai cứu được linh hồn tôi không mà

dám xía vô”. Nếu chồng của em bỏ hết tất cả và phụ tình em thì anh tu có được hay không, em buồn quá, em không muốn ly dị với anh, nhưng đâu có cách nào khác. Anh chị là người trong Vô Vi, cho nên em xin phép được anh chị ban cho em vài lời. Em cầu xin anh chị giúp em, em chân thành cảm ơn. Mong anh chị hiểu được ý em.

Đáp: Bản thân bắt độ hà thân độ, chính mình mình không sửa tiến thì làm sao giúp đỡ gia đình. Người tu Vô Vi dốc lòng tu sửa, đó là tương lai sẽ đóng góp rất hữu hiệu cho gia đình. Tu Vô Vi là sửa tiến và tận độ, chứ không phải tu Vô Vi là bỏ tất cả hay là hại tất cả. Người đời muốn đi học thành tài cũng phải mất một thời gian thì mới gặt hái được kết quả, còn người tu hướng về tâm linh mà phát triển thì sẽ khôi phục trọn lành nhiên hậu mới rõ đường lối phục vụ gia cang thâm thía trong tình nghĩa vợ chồng do Trời ấn định, từ đó sẽ quán thông và hành sự tốt đẹp hơn bao giờ hết, tự giải bỏ tâm trần trước và tranh chấp vô lý, thực hiện những điều cần thiết và sẽ không thực hiện những điều không cần thiết, tạo hòa khí cho gia cang và sống yên ổn trước rồi khỏi thể xác, tiến thẳng về thiên cảnh thì sự sống sẽ an vui gấp triệu lần. Hành trình tự thức thì phải thực hành chứ không phải đối đáp bằng miệng môi vô trách nhiệm được.

Thiền Đường Lưu Động San Jose, California

Hỏi: Anh em bạn đạo sinh hoạt hôm nay về Mục Bé Tám, LED 59, câu hỏi số 1: Những gì Trời Đất có là trong xác và phần hồn của người đều có phải không? Khi bàn về câu hỏi này, thì anh em có một câu hỏi chưa được trả lời thỏa đáng, nên xin Thầy giải thêm:

“Làm thế nào để chứng minh cái tham, sân, si của Ông Trời”, Xuân Mai

Đáp: Sự hiện diện của con người cấu trúc từ siêu nhiên đã hình thành tại mặt đất, hành pháp đứng đắn khai thác chính mình trở về không thanh nhẹ thì mới cảm thấy được sự tận độ và phục vụ của Thượng Đế từ trước cho tới thanh để cho loài người cảm thức được sự huyền diệu thâm sâu của Ngài đã chung sống với con Ngài từ giờ phút khắc, cảm thức điều này chỉ có rơi lụy và an vui, bình tâm tu tiến. Ông Trời chỉ có tận độ khai mở nguyên lý tham sân si cho quần sanh tự thức mà thôi. Muốn thâm thía những lời phân giải kể trên thì phải thực hành đứng đắn nhiên hậu mới có cơ hội thoát tục ôm lầy tình trời mà sống.

Thắm thía quá bạn ơi!

Xuân Mai là mùa xuân ở ngày mai sẽ tốt đẹp.

Thiền đường San Diego

Hỏi: Thưa Thầy, trong Mục Bé Tám đăng trong số báo LED 58, có câu Tình nghĩa vợ chồng do đâu mà có? Chúng con đã bàn luận, nhưng một số anh em chưa hiểu rõ câu trả lời của Thầy. Xin Thầy minh giải cho chúng con là: Từ linh khí và duyên kết hợp, vậy linh khí gì để trở thành nghĩa vợ chồng? Xin cảm tạ Thầy!

Đáp: Linh khí là hạt giống của Trời quy định sự phối hợp hóa hóa sanh sanh, khai triển tâm linh tại mặt đất. Vậy người nào có duyên kết hợp thành gia cang ổn định thì phải giữ lấy giềng mối ấy mà thăng hoa tốt đẹp ở tương lai của phần hồn. Nếu ngược lại thì đời gọi là thiếu đạo đức, không khác gì cái ly rớt xuống đất tan thành mảnh một, thì sự hội tụ sẽ đòi hỏi thời gian rất lâu, nhiên hậu mới có cơ hội kết hợp trở lại như xưa.

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 22 tháng 3 năm 1980
MẤU ÁI 11

Thương con mẹ giữ chơn tình
Giúp con tiến hóa tự mình triển khai
Pháp kia sắp sẵn hằng ngày
Có tài tự tiến tiến hoài đến nơi.

Đặt ra lý luận lắm lời
Bày ra đủ kiểu đủ nơi cực hình
Dạy cho hồn vía tự mình
Chơn tình chơn giác rõ tình mẹ con.

Chẳng còn cách biệt bao xa
Mẹ hòa con tiến thật thà đến nơi
Nguyên căn có đất có trời
Có nơi trú ngụ có lời nhủ khuyên.

Chờ cho điển thức kết tinh
Chờ cho con tiến tự mình chơn tình
Quy nguyên chơn cảnh đẹp xinh
Nhẹ nhàng phần khởi tâm linh hợp hòa.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Tám

DẠO NÚI PHỔ ĐÀ Ở NAM HẢI

LẮNG NGHE ĐỨC QUÁN THỂ ÂM THUYẾT PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 9 tháng 7 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Từ trúc lâm trung quán tự tại
Bạch liên tòa thượng tọa Quán Âm
Phổ Đà phi viễn tâm đầu thị
Bồ tát tâm trường thể nội tâm.*

Dịch

Tự tại quán thông chốn trúc lâm
Trên tòa sen trắng hiện Quán Âm
Phổ Đà ở đáy tim mình đó
Bồ tát trong ta há phải tầm. (1)

Tế Phật: Trên đời rất nhiều người sùng bái đức Quán Thế Âm Bồ Tát, bởi vì pháp tướng hòa ái của ngài giống như bà mẹ hiền trong gia đình, nên được người ta yêu mến thích gần gũi, do đó ngài còn được tôn vinh là đáng nghe thấu tiếng kêu thương của mọi nhà, là Lão Mẫu Quán Âm, lay đức Quán Âm cũng như lay mẹ già. Đức Quán Thế Âm Bồ Tát là đức Phật xưa tái sinh, đã thành Phật từ muôn ngàn kiếp trước, hiệu là Như Lai Minh Chính Pháp. Cho nên còn gọi là “Quán Âm Cổ Phật” hoặc “Nam Hải Cổ Phật”. Ngài nghe tiếng kêu thương mà cứu khổ cứu nạn, hạnh nguyện to lớn của ngài hiện diện khắp mọi nơi mọi thời, đó là nguyên nhân chính khiến người ta tôn kính sùng bái ngài, thế nhân tại sao không tu thành Quán Âm để hành đạo bồ tát? Bữa nay ta hướng dẫn Dương Sinh đạo núi Phổ Đà ở Nam Hải bái yết Bồ Tát Quán Âm để cầu xin ngài khai mở Phật pháp. Bồ Tát Quán Thế Âm ngày xưa thành đạo tại rừng Trúc Tử thuộc miền núi Phổ Đà

đất Nam Hải, ngày nay cũng đạo cảnh này nhưng đã biến hóa ở cõi trời tây phương.

Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: ...Đã tới Nam Hải, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh: Phía trước tại sao lại có biển lớn, thưa làm cách nào để vượt qua?

Tế Phật: Thầy cũng chẳng cách nào vượt qua cả, tòa sen này lớn lên từ trong nước nóng, nếu như vượt qua biển lớn, nước mặn của biển khổ ngấm vào hoa sen, sợ rằng hoa sen sẽ khô héo, chẳng biết tính sao đây?

Dương Sinh: Thưa thầy thử đi trên mặt biển xem có bị chìm hay không?

Tế Phật: Đứng đây, để thầy thử xem, con hãy nán đợi một chút.

Dương Sinh: Ân sư đi trên mặt nước, quả thần thông quảng đại, giống hệt như đi thuyền, không hề bị chìm.

Tế Phật: Con thấy thầy ra sao? Đôi chân của thầy quả là vạm vỡ năng nào như đi trên mặt đất, trên mặt biển, trên không trung thông dụng khắp ba cõi. Dương Sinh hãy cố học lấy.

Dương Sinh: Thưa đạo hạnh của con không đủ nên con chẳng dám thử, sợ rằng sẽ chìm xuống đáy biển.

Tế Phật: Đừng lo, đã có thầy bên cạnh, lỡ có chuyện gì thầy sẽ cứu con ngay.

Dương Sinh: Như vậy để con thử coi... Ái cha, quả là bất hạnh! Con sắp chết chìm, ân sư mau cứu con.

Tế Phật: Chớ có sợ, để thầy kéo con lên bờ.

Dương Sinh: Hay quá, được ân sư cứu cấp, không thì con đã chìm xuống đáy biển để đàn cá điểm tâm.

Tế Phật: Chớ có sợ hãi.

Dương Sinh: Xin hỏi ân sư, tại sao thầy đi trên mặt nước lại không chìm còn con thì ngược lại, xin thầy chỉ cho con bí quyết?

Tế Phạt: Con muốn biết thầy cũng chẳng giấu diếm, thầy nói để con hay ngay, con hãy nhớ lại những người không biết bơi song ở trong hồ tắm họ cũng chẳng chìm là bởi vì họ có đeo phao, trong phao chứa đầy không khí, lòng phao đương nhiên rỗng rang, do đó có thể nổi trên mặt nước. Đã biết rõ được nguyên lý này thì khi con ở trên mặt nước tự tâm niệm thân con là một trái khinh khí cầu trong ruột trống rỗng, thì tự nhiên trôi nổi giữa không trung. Nếu như không tin, con hãy nhìn giống trúc, trái khinh khí cầu, thùng sắt, v.v... chỉ cần phía trong có đầy khí hay nói cách khác “giữ gốc nắm cái ruột, một niệm không hề dấy” ắt sẽ chẳng chìm.

Dương Sinh: Thầy nói rất có lý, con đã hiểu một cách thấu đáo.

Tế Phạt: Đây cũng là cách minh thị cho kẻ sống ở đời, không thể tham lam chấp mê hình danh sắc tướng thế tục, ngược lại sẽ dễ bị dọa dẫm trong sáu nẻo luân hồi. Nếu như vứt bỏ tất cả, chẳng để cho vật dục ái tình nơi cõi thế trói buộc thì thân mình ắt tràn đầy khí hạo nhiên chính trực thân sẽ như trái khinh khí cầu, chẳng bị vật chất níu kéo dẫn tới họa lạc, tự nhiên có thể bay thẳng lên thiên đường. Như nay thầy thân tứ đại tức nước lửa gió đất đều thông, nên nước biển không bám nổi thầy, do đó mà thầy thoát khỏi sự nguy hiểm chết chìm. Nếu như người ta một hạt bụi không nhiễm, coi vật chất như mây nổi thì tự nhiên đi trên nước trên mây, siêu thoát khỏi bể khổ, không còn bị luân hồi.

Dương Sinh: Phía trước có một con thuyền nhỏ đang đi tới, giống loại thuyền buồm, chẳng rõ đó là ai?

Tế Phạt: Ha ha, đức Quán Âm Đại Sĩ đang đáp thuyền từ, ngài đã biết thầy trò mình đang thử đạo ở đây do đó ngài đến nghênh tiếp chúng ta.

Dương Sinh: Chiếc thuyền nhỏ đã cập bờ, trên thuyền quả nhiên thấy có một vị bận áo trắng, tà áo phấp phới bay. Đức Quán Thế Âm Bồ Tát tướng mạo trang nghiêm, dung nhan hiền từ dễ mến, so với hình ảnh ngài khi tôi nằm mơ giống y hệt, bữa nay quả là hạnh ngộ, đệ tử lạy chào ra mắt đức Quán Thế Âm Bồ Tát.

Quán Thế Âm Bồ Tát: Dương Thiện Sinh hãy đứng lên, tôi ở tại rừng trúc tía ở trên núi Phổ Đà nghe hai vị nói là muốn đạo thăm chốn tôi cư ngụ, và mắt huệ nhìn thấy rõ hai vị thử đạo tại đây nên

đặc biệt đem thuyền từ tới rước, mời hai vị lên thuyền.

Dương Sinh: Hay quá, kính thưa đức Quán Âm tại sao thuyền từ này lại nhỏ bé thế này?

Quán Âm: Chỉ độ nhị vị mà thôi, lớn quá sẽ công kênh không tiện, nếu như có nhiều khách đi, thuyền này tự nhiên lớn rộng thêm. Phạm kẻ tu thân học đạo, nếu như tâm họ kiên trì không dòi dỏ hằn là cả ức người tiêu dao nơi đất Phật, chỉ cần hô danh hiệu Quán Thế Âm, tôi liền hiện ngay ra bên cạnh họ, vì thuyền từ rộng lớn vô chừng, có thể độ hết thầy chúng sinh trong thiên hạ.

Dương Sinh: Đại Sĩ từ bi, pháp môn vô biên, quả là phúc lớn cho chúng sinh.

Quán Âm: Tôi sắp khởi hành, Dương Sinh bám chặt lấy mạn thuyền, vì tốc độ lẹ như bay, sẩy tay sẽ té xuống biển rất là nguy hiểm.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, đệ tử đã chuẩn bị xong, kính mời Đại Sĩ từ ân khởi hành... Thuyền này không có máy, tại sao Đại Sĩ lại có thể phóng như bay, quả là thần kì?

Tế Phạt: Thuyền này chẳng giống như thuyền thế gian, chẳng cần dùng máy, chỉ cần Đại Sĩ khai khẩu, tự nhiên thuyền lao đi. Bởi vì máy đã trang bị sẵn trong tâm Đại Sĩ rồi, chỉ cần tâm niệm, máy liền quay tít không ngừng, do đó mới kêu là “thuyền pháp”.

Dương Sinh: Quả là kì diệu, tâm động ắt thuyền động, tâm ngưng ắt thuyền ngưng, Bồ Tát cưỡi thuyền từ chứ không phải thuyền từ cưỡi Bồ Tát. Ý nguyện của Đại Sĩ quảng đại vô biên, vô tận cho nên mới có thể hóa thân khắp nơi để thuyết pháp, cứu khổ cứu nạn.

Tế Phạt: Đó là núi Phổ Đà thuộc cõi trời Tây Phương, bữa nay chúng ta tới đây để lắng nghe đức Đại Sĩ thuyết pháp.

Quán Âm: Chúng sinh mê đắm thất tình lục dục, thân chìm trong biển khổ nên thường gặp nghịch cảnh, lỗi lầm đó do chính mình tự chuốc. Bữa nay cửa thiện rộng mở, Phật từ cõi Tây Thiên giáng hạ Bồng Lai để phổ độ. Tế Phạt, Dương Sinh đã có công tới đây thăm xin mời đi theo tôi để cùng ngoạn cảnh.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Bồ Tát ở trong ta mà ta lại mở miệng chửi người là trạt rồi.

(còn tiếp)

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
DV HÀNH ĐẠO PHÁP 2014

§

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

*Đại La xoay chuyển khắp năm châu
Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu
Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp
Quý tướng Trời cao tâm hành triển
Học hỏi vô cùng tâm tự tiến
Phục vụ thành tâm, tâm tự giác
Quyết định tự tu chẳng đổi dời
Quy y Phật Pháp thành tâm tiến
Hương về Trời Phật óc sáng choang
Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền
Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên*

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Phiếu Ghi Danh

Đại Hội Vô Vi - Quốc Tế

Du Hành Đạo Pháp 2014

(Nhân dịp mùa “Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy”)
 Từ ngày 21.9.2014 – 26.9.2014 (6 ngày, 5 đêm)
 Tại Miracle Angkor Resort and Spas
 Siem Reap, Cambodia

Mỗi gia đình chỉ cần điền một phiếu nếu ở chung phòng.

Chi tiết cá nhân (Xin ghi họ và tên giống như trong Passport)			
Ho. (Trưởng phòng)	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Nam ☐ Nữ	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Ho:	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Nam ☐ Nữ	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Ho:	Tên:	Tên lót:	
Ngày Sinh:	Quốc tịch:	Số thông hành:	
☐ Trẻ em dưới 12 tuổi (xem ghi chú)	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Địa chỉ:			
Thành phố:	Tiểu bang:	Zip Code:	Quốc gia:
Điện thoại:	Cell:	Email:	
Tên thân nhân trong trường hợp khẩn cấp cần liên lạc:			Điện thoại:

Bạn cùng phòng (nếu không đi cùng gia đình)			
1)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ

Giá tiền cho một người - \$USD (Xem phần ghi chú về Đại hội)					
Đại Hội (21.9.2014 - 26.9.2014)			Phòng 2 người		Số tiền
Người lớn			☐	\$425	\$
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)			☐	\$395	\$
Trẻ em dưới 12 tuổi ở chung phòng với 2 người lớn (xem thêm phần ghi chú)			☐	\$120	\$
Đêm khách sạn trước hoặc sau Đại Hội		Số đêm trước Đại Hội (19.9, 20.9)	Số đêm sau Đại Hội (27.9, 28.9)		
Phòng 2 người (Xin đánh dấu vào ngày muốn ở thêm)	\$40 / 1 người	☐ 19 ☐ 20	☐ 27 ☐ 28		\$
Xe bus Sài Gòn – Siem Reap (Xem thêm phần ghi chú)		Khứ hồi	Một chiều		
		☐ \$50	☐ \$30		\$
Tổng cộng					\$

Đóng tiền (Xem phần ghi chú về việc đóng tiền và địa chỉ gửi tiền)	
- Gởi kèm theo Phiếu Ghi Danh	\$200 hay đóng trọn
- Hoặc trước ngày 20.4.2014	
- Thời hạn chót: Trước ngày 20.5.2014	Số tiền còn lại hoặc đóng trọn khi gởi Phiếu Ghi Danh

Chi phiếu, Cashier Check hay Money Order xin ghi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Hủy bỏ ghi danh	
Trước ngày 20.5.2014	Hoàn tiền 100%
Sau ngày 20.5.2014 đến ngày 1.8.2014	Hoàn tiền 50%
Sau ngày 1.8.2014	Không hoàn tiền

Điều chỉnh chi tiết cá nhân hoặc thay thế người	
Sau ngày 1.8.2014	Khách sạn tính lệ phí \$50.00

Ban Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Ghi Danh	Vùng Phụ Trách	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện thoại/Email
Nguyễn Xuân Nhân	Germany (Đức quốc)	Kueferst. 13 Rauheim 65479 Germany	(49) 6142-929-361 vovi@live.de
Huỳnh Thiệu Tường	France (Pháp)		33-1-43 61 48 38 cb8ct@yahoo.fr
Nguyễn Hữu Lâm	USA (Hoa Kỳ) và các quốc gia còn lại	P.O. Box 92062 Portland, OR 97292-2062 USA	503-380-9307 Lamn11@gmail.com
Nguyễn Minh Châu	Việt Nam	118 Pheasant Circle Brentwood, NY 11717 USA	631-355-9873 vovinewyork@gmail.com
Trần Lý Thanh	Việt Nam	9809 San Diego Street Spring Valley, CA 91977 USA	619-928-1888 Thanhhoa43@yahoo.com

Ghi chú:

Phiếu Ghi Danh qua website:

- Quý bạn có thể lấy Phiếu Ghi Danh (PGD) từ website: voviphatphap.org
- Mọi thắc mắc về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2014 xin email về:
voviduahanhdaophap@gmail.com
- Địa chỉ khách sạn: **Angkor Miracle Resort & Spa**
National Road No. 6A.
Khum Srorng, Siem Reap
Kingdom of Cambodia
Tel: +855 (0) 63 969 900
E-mail: miracle@angkormiracle.com
Website: www.angkormiracle.com

Đại Hội:

- Thời gian Đại Hội: từ ngày **21.9.2014** đến ngày **26.9.2014** (6 ngày, 5 đêm).
- Giá tiền Đại Hội bao gồm các bữa ăn tại khách sạn:
 - 1 bữa ăn sáng buffet ngày 22.9.201
 - 1 bữa ăn tối buffet ngày 22.9.2014.
 - 3 bữa ăn sáng, trưa và tối buffet trong các ngày Đại Hội 23, 24, 25.
 - 1 bữa ăn sáng buffet ngày trả phòng 26.9.2014
- Trẻ em dưới 12 tuổi phải đi cùng với cha, mẹ. Nếu đi chung với cha hoặc mẹ thì phải có sự đồng ý với bạn cùng phòng với cha hoặc mẹ.

- Ngày nhận phòng vào khách sạn: **21.9.2014**.
- Ngày trả phòng rời khách sạn: **26.9.2014**.
- Các đêm ở trước hoặc sau Đại Hội bao gồm 1 bữa ăn sáng.

Đưa/đón từ phi trường - khách sạn:

- Từ phi trường Siem Reap về khách sạn khoảng 15 phút. Ban Tổ Chức sẽ thông báo giá tiền taxi sau.
- Ban Tổ Chức sẽ có người hướng dẫn cho bạn đi taxi về khách sạn cho những bạn đi nào cần sự giúp đỡ khi đến phi trường. Chúng tôi sẽ thông báo thêm các chi tiết trong thời gian tới.

Các Tour Siem Reap:

- Ban Tổ Chức sẽ liên lạc với khách sạn hoặc các công ty về một số thắng cảnh tại Siem Reap cho cho các bạn đi nào muốn đi thăm viếng trước và sau Đại Hội. Thông báo sẽ được gửi ra sau khi BTC có đầy đủ chi tiết.

Đóng tiền, địa chỉ gửi tiền và giữ phòng:

- Xin quý bạn đi vui lòng ghi danh sớm và đóng trọn tiền trước ngày **20.6.2014** để Ban Tổ Chức có thể giữ phòng đầy đủ cho mọi bạn đi tham dự Đại Hội.
- Các bạn đi tại Hoa Kỳ gửi chi phiếu, cashier check hoặc Money Order xin gửi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Và gửi về địa chỉ: Lam Nguyen
P.O. Box 92062
Portland, OR 97262-2062
USA

- Các bạn đi ngoài Hoa Kỳ đóng tiền Đại Hội xin liên lạc với Ban Tổ Chức qua email: voviduhanhdaophap@gmail.com để biết thêm chi tiết về việc chuyển tiền thẳng vào trương mục.

Chú ý: Ngân hàng sẽ tính thêm tiền lệ phí chuyển ngân và bạn đi sẽ phải trả thêm lệ phí này. Xin liên lạc với BTC để biết lệ phí này trước khi gửi.